

Borre maakt een mooie tekening.
Het wordt een krab.
Maar dan niet zo'n kleine rode.
Nee, het wordt een pimpelpaarse
reuzenkrab met oranje tijgerstrepen.
Pompiedompiedom.
Nog een streepje hier.
En nog een streepje daar.

Maar wat kruipt er daar achter
Borre over het tapijt?
Het is een dunne, zwarte sliert!
Borre heeft helemaal niets door
en tekent rustig verder.
Pompiedompiedom.

De dunne, zwarte sliert wordt
alsmaar langer en langer.
Hij krult zich om een van de poten
van Borres stoel en kruipt naar
boven, langs de rugleuning
omhoog en dan – kriebel kriebel –
in Borres nek!
Borre springt van schrik overeind.
Zijn kleurpotloden vliegen door
de lucht.
De dunne, zwarte sliert krioelt
over de tafel.
'Een slang!' roept Borre.
'Een slang!'

Maar wacht eens even, denkt Borre.
Slangen zijn veel dikker.
En slangen sissen.
Dus dit is geen slang.
Is het dan misschien een worm?
Borre pakt de sliert tussen duim
en wijsvinger.
De sliert voelt aan als rubber.
Maar hij ruikt een beetje zoet.
Een beetje naar...

Borre steekt het uiteinde van
de sliert in zijn mond.
... naar drop!
De sliert is gemaakt van drop!
Het is een dropveter!
Maar wat is hij lang!
En wat doet die dropveter hier?
En waar komt hij vandaan?

Borre begint te eten.
Hap-slik-hap-slik naar de voordeur,
waar de dropveter door de
brievenbus naar binnen is gekropen.
Hap-slik-hap-slik loopt Borre
naar buiten.
Hap-slik-hap-slik door de tuin.
Hap-slik-hap-slik de stoep op.
Hap-slik-hap-slik de straat uit,
de hoek om.

Hap-slik-hap-slik draait Borre
drie rondjes om een lantaarnpaal.
Hap-slik-hap-slik steekt hij
over bij een zebrapad.
Hap-slik-hap-slik wurmt hij
zich door de struiken.
Hap-slik-hap-slik springt hij
over een slootje.
Hap-slik-hap-slik naar een
gebouwtje waar in zwarte krulletters
'Dropveterfabriek' op staat.
Hap-slik-hap-slik tot aan het raam
dat openstaat.

